

Bryssel den **XXX**
[...](2019) **XXX** draft

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Meddelande om skydd av konfidentiell information vid nationella domstolars privata
tillämpning av EU:s konkurrensregler**

MEDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Meddelande om skydd av konfidentiell information vid nationella domstolars privata tillämpning av EU:s konkurrensregler

I. Syfte med och omfattning av detta meddelande

1. Tillgång till bevisning är ett viktigt inslag för att genomdriva de rättigheter som enskilda personer har i civilrättsliga förfaranden vid nationella domstolar enligt artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Genom att lämna ut bevisning spelar de nationella domstolarna en viktig roll för att rätta till informationsasymmetrin mellan kärende och svarande.
2. Den privata tillämpningen av EU:s konkurrensregler kan ha olika former, bland annat följande:
 - (i) Fastställelsestalan, vilket innebär att kärenden yrkar att domstolen ska slå fast att svaranden har överträtt EU:s konkurrensrätt och att kärenden har skadats av denna överträdelse. I sådana fall är det den nationella domstolen som beräknar den skada som kärenden har lidit, vilket görs i ett separat förfarande.
 - (ii) Föreläggande eller förbuds föreläggande, vilket innebär åtgärder för att sätta stopp för agerande som strider mot EU:s konkurrensregler.
 - (iii) Skadeståndstalan, vilket innebär att kärenden begär ersättning för den skada han eller hon lidit till följd av en överträdelse av EU:s konkurrensrätt som begåtts av ett företag eller en sammanslutning av företag. Skadeståndstalan kan vara ett uppföljande eller fristående yrkande. Uppföljningsåtgärder är talan i tvistemål som väcks efter det att Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) eller en nationell konkurrensmyndighet har konstaterat en överträdelse. Fristående åtgärder är talan i tvistemål där konkurrensmyndigheterna inte tidigare har kunnat konstatera en överträdelse av konkurrensrätten. I sådana fall bedömer domstolen först om konkurrensrätten har överträtts innan den bedömer om kärenden har lidit skada. Om så är fallet beräknar domstolen skadan och beslutar om ersättning.
3. Vid privat tillämpning av EU:s konkurrensrätt är det vanligt att domstolarna får framställningar om utlämnande av bevisning som innehåller konfidentiell information. Detta är särskilt vanligt vid skadeståndstalan.
4. Vid skadeståndstalan bör domstolarna på begäran av en part kunna förelägga att angivna bevis eller kategorier av bevis ska lämnas ut, med vederbörlig hänsyn till om utlämningsåtgärderna är nödvändiga och proportionerliga.¹ I detta sammanhang bör de nationella domstolarna förfoga över ett antal åtgärder för att skydda konfidentiell information på ett sådant sätt att det inte hindrar parternas faktiska möjlighet till rättslig prövning eller hindrar dem från att utöva rätten till fullständig ersättning.

¹ Artikel 5.1, 5.2 och 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell lagstiftning för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 5.12.2014, s. 1) (nedan kallat *skadeståndsdirektivet*).

Samtidigt bör de nationella domstolarna beakta nödvändiga garantier för skydd av bevisning som innehåller konfidentiell information.²

5. Syftet med detta meddelande är att hjälpa de nationella myndigheterna att behandla framställningar om utlämnande av konfidentiell information i förfaranden som rör privat tillämpning av EU:s konkurrensrätt, särskilt i fråga om skadeståndstalan.³ Meddelandet är närmare bestämt avsett att hjälpa de nationella domstolarna att välja ändamålsenliga skyddsåtgärder med hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje ärende, vilken typ av konfidentiell information det rör sig om och hur pass känslig den är, samt andra relevanta överväganden som beskrivs i avsnitt III. Skyddsåtgärder får användas i den mån de finns tillgängliga enligt nationella rättegångsregler och om de är förenliga med dessa, bland annat rätten till försvar enligt lagstiftningen på EU-nivå och nationell nivå.
6. Meddelandet är avsett att vara en källa till inspiration och vägledning, och är därför inte bindande för de nationella domstolarna. Det ändrar inte heller befintliga regler i EU-rätten eller i medlemsstaternas lagstiftning. Detta meddelande innebär inte att rättegångsreglerna vid tvistemål i medlemsstaterna ändras på något sätt. De nationella myndigheterna är således inte skyldiga att tillämpa det. Meddelandet påverkar inte heller EU-domstolarnas rättspraxis.
7. Ingenting i detta meddelande bör tolkas som att det är tillåtet att lämna ut bevis som är skyddade enligt yrkesmässiga privilegier, dvs. principen om rätt till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient.⁴ Meddelandet omfattar inte och påverkar inte heller bestämmelser och förfaranden för allmänhetens tillgång till unionsinstitutionernas handlingar enligt förordning (EG) nr 1049/2001⁵ eller behandling av personuppgifter enligt förordningarna (EG) nr 2018/1725 och (EU) 2016/679.⁶

² Se skäl 18 och artikel 5.4 i skadeståndsdirektivet.

³ I artikel 2.1 i skadeståndsdirektivet definieras ”överträdelse av konkurrensrätten” som en överträdelse av artiklarna 101 eller 102 i EUF-fördraget eller av nationell konkurrensrätt. I artikel 2.3 i direktivet definieras ”nationell konkurrensrätt” som bestämmelser i nationell rätt som i huvudsak har samma syfte som artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget och som tillämpas på samma ärende och parallellt med unionens konkurrensrätt enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1/2003, med undantag av bestämmelser i nationell rätt genom vilka fysiska personer åläggs straffrättsliga påföljder, utom i den mån som sådana straffrättsliga påföljder utgör det medel varmed konkurrensregler tillämpliga på företag verkställs.

⁴ Artikel 5.6 i skadeståndsdirektivet. Se även domarna i målen 155/79, AM & S Europe mot kommissionen, EU:C:1982:157, och C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals och Akros Chemicals mot kommissionen, EU:C:2010:512.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43). ”Syftet med denna förordning är att ge allmänhetens rätt till tillgång till handlingar största möjliga effekt [...]” (skäl 4). Förordningen om allmänhetens tillgång till handlingar handlar om öppenhet och utlämnande av information till allmänheten. Såsom tribunalen nyligen klargjorde har ”[...] förordning nr 1049/2001 [...] till syfte att inrätta en generell rätt för allmänheten att få tillgång till institutionernas handlingar och inte att inrätta bestämmelser för att skydda ett särskilt intresse som en person kan ha av att få tillgång till en av dessa handlingar” (se mål T-623/13, Unión de Almacenas de Hierros de España mot kommissionen, ECLI:EU:T:2015:268, punkt 86). Denna förordning tillgodoser därför inte de specifika behoven för parter som ansöker om skadestånd till följd av överträdelse av EU:s konkurrensrätt. Dessa kändande omfattas i stället av de nationella regler som införlivar artiklarna 5 och 6 i skadeståndsdirektivet.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39), och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

8. Detta meddelande bygger dessutom på vissa aspekter som behandlas i tillkännagivandet om samarbete mellan kommissionen och de nationella domstolarna.⁷ Det beaktar även och är fullständigt förenligt med relevanta aspekter av direktivet om företagshemligheter.⁸

II. Utlämnande av bevisning som innehåller konfidentiell information vid nationella domstolar

A. Relevanta överväganden avseende utlämnande av bevisning

9. Vid privat tillämpning av EU:s konkurrensregler beror parternas förmåga att effektivt utöva sina rättigheter ofta på deras möjligheter att få tillgång till den bevisning som de behöver för att styrka sin talan eller sitt försvar.
10. För käranden är det nödvändigt att få tillgång till bevisning, bland annat för att bevisa en överträdelse i en fristående talan, bevisa att det finns ett orsakssamband mellan överträdelsen och den påstådda skadan, och om så är fallet, skadans omfattning. Det kan dock hända att den part som bär bevisbördan inte förfogar över sådan bevisning eller att den inte finns lätt tillgänglig.
11. Vid uppföljande åtgärder efter en skadeståndstalan kan käranden exempelvis behöva begära tillgång till bevisning för att bevisa att han eller hon har lidit skada eller omfattningen av den skada som lidits, eftersom den nödvändiga bevisningen ofta innehas av svaranden. Om svaranden till exempel hävdar att käranden har övervältrat överpriset till följd av överträdelsen på sina egna kunder (s.k. övervältring), kan svaranden begära tillgång till bevisning som käranden eller tredje parter förfogar över.⁹
12. I de flesta fall förfogar en av parterna över den begärda bevisningen. I vissa fall kan den bevisning som efterfrågas (t.ex. för att konstatera överträdelsen eller fastställa överträdelsens tidsmässiga omfattning) finnas i handlingar som har lämnats till svaranden eller som svaranden har fått från konkurrensmyndigheterna genom att ha fått tillgång till myndighetens ärendeakt (dvs. befintliga handlingar, svar på begäran om upplysningar osv.). I andra fall kan svaranden eller käranden förfoga över ytterligare bevisning som är relevant för skadeståndstalan (beräkning av skadan, fastställande av orsakssamband, uppskattningar av en eventuell övervältring av överpriset från svarandens sida osv.), och som inte finns med i konkurrensmyndighetens ärendeakt. Detta är särskilt vanligt när det gäller information om kundspecifika priser, vinstmarginaler, intäkter eller andra uppgifter, såsom köparnas prisbeteende osv.
13. Framställningar om utlämnande av bevis görs till parter i tvistemål eller tredje parter i den mån de förfogar över information, det vill säga om de har bevis under sin kontroll. Att en part ”kontrollerar” information innebär inte att parten i fråga fysiskt

⁷ Kommissionens tillkännagivande om samarbete mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT C 101, 27.4.2004, s. 54), ändrat genom kommissionens meddelande *Ändringar av kommissionens tillkännagivande om samarbete mellan kommissionen och EU-medlemsstaternas domstolar vid tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget* (EUT C 256, 5.8.2015, s. 5) (nedan kallat *tilkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna*).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁹ Meddelande från kommissionen om beräkning av skada vid skadeståndstalan vid brott mot artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 167, 13.6.2013, s. 19), och *Practical Guide, quantifying harm in actions for damages based on breaches of Article 101 or 102 of the Treaty on the Functioning of the European Union* (11.6.2013). Se även *Guidelines for national courts on how to estimate the share of cartel overcharges passed on to indirect purchasers and final consumers* (ännu ej offentliggjord).

måste förfoga över bevisen. Om bevisning exempelvis finns i hårddisken hos en svarandes dotterbolag anses sådana bevis stå under svarandens kontroll.¹⁰

14. På begäran från en part i tvisten kan nationella domstolar besluta att bevis ska lämnas ut till en part eller en tredje part. Om parterna i tvistemålet eller en tredje part inte rimligen kan lägga fram den identifierade bevisningen och begäran rör en handling som finns i kommissionens eller den berörda nationella konkurrensmyndighetens ärendeakter, kan den nationella domstolen rikta sitt föreläggande till dem.¹¹ Det kan bli aktuellt när den berörda parten inte kan hitta en viss handling (t.ex. om filen är skadad eller om äldre fysiska handlingar har förstörts vid en brand i lokalerna).
15. Enligt skadeståndsdirektivet ska medlemsstaterna se till att kärande och svarande har rätt att få bevis utlämnade som är relevanta för deras anspråk eller försvar, enligt följande villkor.¹²
16. För det första ska de nationella domstolarna avgöra om skadeståndstalan är rimlig och om begäran rör relevanta bevis och är proportionerlig¹³. Enligt skadeståndsdirektivet ska domstolarna i sin proportionalitetsbedömning ta hänsyn till omfattningen av och kostnaderna för utlämnandet av bevis, särskilt för eventuella berörda tredje parter, inbegripet för att förebygga icke-specifierade sökningar efter information som sannolikt inte är relevant för parterna i förfarandet. Mycket vagt eller allmänt utformade framställningar om utlämnande av bevis uppfyller sannolikt inte dessa krav.¹⁴
17. För det andra ska framställningar om utlämnande identifiera specificerad bevisning eller specificerade beviskategorier som avgränsas ”så exakt och så snävt som möjligt” på grundval av rimligen tillgängliga uppgifter.¹⁵ Beviskategorier kan identifieras med hänvisning till gemensamma drag i dess grundläggande beståndsdelar, exempelvis de begärda handlingarnas art, syfte eller innehåll, den tidsperiod under vilken de har upprättats eller andra kriterier. En framställning om beviskategorier kan exempelvis avse försäljningsuppgifter för produkt Y som företagen A och B har utbytt under åren 2000–2005.
18. För det tredje, och när det gäller utlämnande av information som finns i kommissionens eller en nationell konkurrensmyndighets ärendeakt, föreskriver skadeståndsdirektivet att de nationella domstolarna vid bedömningen av om ett föreläggande om utlämnande av information är proportionellt, även ska överväga ”om begäran har formulerats särskilt med hänsyn till arten av, syftet med eller innehållet i sådana handlingar som lämnats till en konkurrensmyndighet eller som finns i dess ärendeakt eller om det snarare rör sig om en icke närmare preciserad

¹⁰ Vad gäller begreppet företag i privat tillämpning, se mål C-724/17, Vantaan kaupunki mot Skanska Industrial Solutions Oy m.fl., EU:C:2019:204, punkt 47.

¹¹ Se artikel 4.3 i EU-fördraget om principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna, artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1/2003 om framställningar om information till kommissionen och mål C-2/88, Zwartveld, EU:C:1990:315, punkt 22. Se även artikel 6.10 i skadeståndsdirektivet, där det anges att utlämnande från en konkurrensmyndighet ska vara den sista utvägen (”Medlemsstaterna ska se till att nationella domstolar begär att konkurrensmyndigheten lämnar ut bevis som finns i dess ärendeakt endast om ingen part eller tredje part rimligen kan tillhandahålla de bevisen”).

¹² Se skäl 15 och artikel 5.1 i skadeståndsdirektivet.

¹³ Se artikel 5.1 och 5.3 i skadeståndsdirektivet. Se även kommissionens kommentarer till UK High Court of Justice av den 27 januari 2017 enligt artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1/2003, Euriborärendet, punkt 24, på http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html.

¹⁴ Se skäl 23 i skadeståndsdirektivet i fråga om proportionalitetsprincipen och förhindrande av s.k. fishing expeditions, dvs. icke-specifierade eller vagt formulerade sökningar efter information som sannolikt inte är relevant för parterna i förfarandet.

¹⁵ Se skäl 16 och artikel 5.2 i skadeståndsdirektivet.

ansökan avseende handlingar som lämnats till en konkurrensmyndighet”.¹⁶ När det gäller dessa typer av handlingar är det viktigt att påminna om att förklaringar inom ramen för eftergiftsprogrammet och förlikningsinlagor aldrig får lämnas ut enligt skadeståndsdirektivet (s.k. svarta listan-handlingar).¹⁷ Om kommissionen eller den nationella konkurrensmyndigheten ännu inte har avslutat sin handläggning får den nationella domstolen inte heller förelägga utlämnande av information som en fysisk eller juridisk person tagit fram särskilt för en konkurrensmyndighets handläggning av ett ärende, information som konkurrensmyndigheten tagit fram och överlämnat till parterna under handläggningen av ett ärende, och förlikningsinlagor som återkallats (s.k. grå listan-handlingar).¹⁸

B. Utlämnande av konfidentiella uppgifter

19. Vid privat tillämpning av EU:s konkurrensrätt ska de nationella myndigheterna säkerställa att kändanden och svaranden effektivt kan utöva sina rättigheter genom att ge tillgång till relevant information som de behöver för att kunna styrka sina respektive anspråk (om villkoren för utlämnande är uppfyllda), samtidigt som intressena skyddas för den part eller tredje part vars konfidentiella information ska lämnas ut.
20. Att informationen är konfidentiell innebär dessutom inte heller att det råder ett fullständigt förbud mot utlämnande i nationella förfaranden.¹⁹ Detsamma gäller utlämnande av företagshemligheter enligt direktivet om företagshemligheter.²⁰
21. När konfidentiell information väl lämnas ut bör den dock skyddas i så stor utsträckning som möjligt. Skydd av företagshemligheter och annan konfidentiell information är nämligen en allmän princip i EU-rätten.²¹
22. När det gäller privat tillämpning innehåller direktivet om företagshemligheter en definition av företagshemligheter på EU-nivå. I artikel 2.1 i direktivet om företagshemligheter definieras företagshemligheter som information som uppfyller samtliga följande krav:
 - (i) Den är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman, är allmänt känd hos eller lätt tillgänglig för personer i de kretsar som normalt sett handskas med typen av information i fråga.
 - (ii) Den har kommersiellt värde genom att den är hemlig.
 - (iii) Den person som lagligen förfogar över den har vidtagit med hänsyn till omständigheterna rimliga åtgärder för att hålla den hemlig.

¹⁶ Artikel 6.4 a i skadeståndsdirektivet.

¹⁷ Artikel 6.6 i skadeståndsdirektivet.

¹⁸ Artikel 6.5 i skadeståndsdirektivet.

¹⁹ Mål T-353/94, *Postbank*, EU:T:1996:119, punkterna 66 och 89. För inspiration, se även tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna som citeras ovan, punkt 24 och kommissionens tillkännagivande om reglerna för tillgång till kommissionens handlingar i ärenden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, enligt artiklarna 53, 54 och 57 i EES-avtalet och enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004, EUT C 325, 22.12.2005, s. 7, i dess ändrade lydelse enligt EUT C 144, 23.4.2016, s. 29 (nedan kallat *tillkännagivandet om tillgång till handlingar*), punkt 24.

²⁰ Se artiklarna 3 och 9 i direktivet om företagshemligheter.

²¹ Se artikel 339 i EUF-fördraget. Se även mål C-53/85, *Akzo Chemie mot kommissionen*, EU:C:1986:256, punkt 28, mål C-36/92 P, *SEP mot kommissionen*, EU:C:1994:205, punkt 37, och mål C-15/16, *Baumeister*, EU:C:2018:464, punkt 53. Skyddet av konfidentiell information är också en naturlig följd av vars och ens rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv enligt artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391) (se mål C-450/06, *Varec S.A. mot État belge*, EU:C:2008:91, punkterna 46–54).

23. Företagshemligheter som uppfyller dessa krav ska, per definition, betraktas som konfidentiell information. Även andra typer av information kan dock anses vara konfidentiell.
24. Vilken information som kan utgöra konfidentiell information bedöms från fall till fall. Parter i administrativa ärenden kan exempelvis begära att information ska anses vara konfidentiell gentemot andra parter i ärendet, men kan inte göra samma anspråk gentemot parter som begär utlämnande av samma information vid en nationell domstol i ett tvistemål. Detta gäller även tredje parter från vilka kommissionen kan ha fått information under ett administrativt förfarande.
25. De nationella domstolarna ska dessutom beakta nationella regler eller relevant nationell rättspraxis där konfidentiell information definieras. Kommissionen ger därför ingen definition av konfidentiell information för nationella domstolars privata tillämpning av EU:s konkurrensregler. Inspiration kan dock hämtas från EU-domstolarnas rättspraxis²², enligt vilken bevis som uppfyller samtliga följande villkor kan betraktas som konfidentiell information:
- (i) De är endast kända av en begränsad krets av personer²³ och
 - (ii) det måste röra sig om uppgifter som kan orsaka allvarlig skada för uppgiftslämnaren eller tredje man om de röjs. Så är vanligen fallet om informationen har kommersiellt, ekonomiskt eller strategiskt värde. I det sammanhanget kan uppgifternas konfidentiella karaktär bero på vem de lämnas ut till (om det t.ex. är en konkurrent, kund eller leverantör).²⁴ För att bedöma huruvida utlämnandet kan orsaka skada är det också relevant att överväga hur ny informationen är. Känslig information om pågående eller framtida affärsförbindelser, interna affärsplaner och andra långsiktiga uppgifter kan ofta (åtminstone delvis) anses utgöra konfidentiell information. Även sådana upplysningar kan dock förlora sin konfidentiella karaktär när de har ”förlorat sin kommersiella betydelse för att en viss tid har förflutit”.²⁵ och
 - (iii) de intressen som kan skadas av att uppgifterna lämnas ut objektivt sett är skyddsvärda. I detta sammanhang betraktas en parts intresse av att skydda sig mot en eventuell fällande dom i ett skadeståndsmål i nationell domstol på grund

²² Mål T-198/03, Bank Austria mot kommissionen, EU:T:2006:136, punkt 71, mål T-474/04, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse mot kommissionen, EU:T:2007:306, punkt 65, mål T-88/09, Idromacchine mot kommissionen, EU:T:2011:641, punkt 45, mål T-345/12, Akzo Nobel m.fl. mot kommissionen, EU:T:2015:50, punkt 65, och mål C-162/15 P, Evonik Degussa mot kommissionen, ECLI:EU:C:2017:205, punkt 107.

²³ Upplysningarna kan dock förlora sin konfidentialitet så snart de blir ”tillgängliga inom fackkretsar eller kan härledas från uppgifter som är tillgängliga för allmänheten för att deras konfidentiella karaktär ska gå förlorad”. Se t.ex. beslutet i de förenade målen T-134/94 osv., NMH Stahlwerke mot kommissionen, EU:T:1996:85, punkt 40, beslutet i mål T-89/96, British Steel mot kommissionen, EU:T:1997:77, punkt 29, beslutet i mål T-271/03, Deutsche Telekom mot kommissionen, T-271/03, EU:T:2006:163, punkt 65, och beslutet i mål T-336/07, Telefónica mot kommissionen, EU:T:2008:299, punkterna 39, 63 och 64. Se även tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkt 23.

²⁴ Detta är även relevant för att skydda tredje parter mot risken för hämndåtgärder från en konkurrent eller en handelspartner som kan utöva starka ekonomiska eller kommersiella påtryckningar på dem. Se t.ex. mål C-310/93, BPB Industries och British Gypsum mot kommissionen, EU:C:1995:101, punkterna 26 och 27.

²⁵ Uppgifter som rör förhållanden som är fem år eller äldre ska anses vara inaktuella, med mindre än att sökanden undantagsvis visar att dessa uppgifter fortfarande är av betydelse för sökandens eller tredje mans kommersiella ställning. Se i detta avseende mål C-162/15 P, Evonik Degussa mot kommissionen, EU:C:2017:205, punkt 64 och mål C-15/16, Baumeister, EU:C:2018:464, punkt 54. Se även tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkt 23.

av dess deltagande i en överträdelse av konkurrensrätten inte som ett skyddsvärt intresse.²⁶

C. Samarbete mellan kommissionen och nationella domstolar i samband med utlämnande av bevisning

26. I tvistemål om tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget kan de nationella domstolarna begära att kommissionen yttrar sig över frågor i samband med tillämpningen av EU:s konkurrensrätt eller att den överlämnar eventuella juridiska, ekonomiska eller förfarandemässiga upplysningar som den förfogar över enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i EU-fördraget.²⁷ Den nationella domstolen kan exempelvis begära att få handlingar från kommissionens ärendeakt om ingen annan (tredje) part rimligen kan tillhandahålla dem.²⁸ I detta sammanhang är det viktigt att påminna om att kommissionen, vilket förklaras ovan, inte kommer att överlämna handlingar på svarta listan eller, om förfarandet inte är avslutat, handlingar på grå listan (se punkt 18).²⁹
27. Kommissionens stöd till nationella domstolar får inte heller begränsa de rättigheter som fysiska och juridiska personer har avseende tystnadsplikten enligt artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 28 i förordning (EG) nr 1/2003.³⁰
28. När kommissionen anser att de uppgifter som den nationella domstolen begär innehåller konfidentiell information kommer den, innan de överlämnar de berörda uppgifterna, att fråga den nationella domstolen om den kan skydda konfidentiella uppgifter och överväga de åtgärder som den nationella domstolen har infört för att göra detta. Den nationella domstolen ska ge den person vars konfidentiella uppgifter ska lämnas ut nödvändiga garantier för att uppgifterna skyddas.³¹
29. Om kommissionen anser att den nationella domstolen på ett lämpligt sätt kan skydda fysiska och juridiska personers rätt till konfidentialitet kommer den att överlämna de begärda uppgifterna till den nationella domstolen. Den nationella domstolen kan därefter lämna ut uppgifterna i det nationella förfarandet genom att tillämpa de åtgärder för att skydda informationens konfidentialitet som den har meddelat kommissionen, och med hänsyn till kommissionens eventuella utlåtanden i frågan.

III. Åtgärder till skydd för konfidentiell information

A. Inledning

²⁶ Se de ovannämnda målen Bank Austria, punkt 78, och Evonik Degussa, punkterna 107–110 och 117. Se även Europadomstolens dom i målet Gillberg mot Sverige, nr 41723/06, paragraf 67, enligt vilken en person inte kan "åberopa artikel 8 i Europakonventionen för att hävda ett angrepp på sitt goda namn och rykte, vilket, såsom straffrättsliga överträdelser, på ett förutsebart sätt följer av dess eget handlande".

²⁷ Artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1/2003. Tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna, punkterna 21, 27 och 29. Se målen Postbank, punkt 65, och Zwartveld, punkterna 21–22.

²⁸ Se artikel 6.10 i skadeståndsdirektivet.

²⁹ Se artikel 16a.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, i dess ändrade lydelse (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18). Se även punkt 26 i tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna. Kommissionen kan vägra att överlämna upplysningar till nationella domstolar i fall av överordnat intresse kopplat till nödvändigheten av att skydda gemenskapens intressen eller för att inte störa dess funktion och oberoende.

³⁰ Målet Postbank, punkt 90.

³¹ Tillkännagivandet om samarbete med de nationella domstolarna, punkt 25. Se även punkt 12 i kommissionens yttrande av den 22 december 2014 till följd av en begäran enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EU) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, The Secretary of State for Health m.fl. mot Servier Laboratories Limited m.fl., C(2014) 10264 final, på http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf.

30. Detta meddelande är avsett att vara en inspirationskälla och fungera som icke-bindande vägledning. Syftet är att hjälpa de nationella domstolarna att bedöma vilka åtgärder som behöver införas innan konfidentiell information lämnas ut med anledning av en begäran om utlämnande.
31. Till exempel hänvisas det i skadeståndsdirektivet till ett antal åtgärder, såsom möjligheten till redigering av känsliga avsnitt i dokument, förhandlingar bakom lyckta dörrar, begränsning av de personer som har rätt att ta del av bevisen och anlitande av sakkunniga som kan sammanställa informationen i aggregerad eller annan icke-konfidentiell form.³² Valet av åtgärder för att skydda konfidentiell information vid beslut om utlämnande beror naturligtvis på de nationella rättegångsreglerna och vilka åtgärder som är tillgängliga.
32. Valet av en eller flera effektiva åtgärder för att skydda konfidentialiteten vid utlämnande av information görs utifrån en bedömning från fall till fall, som kan bero på flera faktorer, bland annat följande:
- (i) Varför de uppgifter som ska lämnas ut är känsliga och i hur pass hög grad (kundnamn, priser, kostnadsstrukturer, vinstmarginaler osv.) och om uppgifterna kan lämnas ut i aggregerad eller anonymiserad form eller inte för att den part som begär utlämnandet ska kunna utöva sina rättigheter.
 - (ii) Omfattningen av det begärda utlämnandet (dvs. antal handlingar som ska lämnas ut).
 - (iii) Antal parter som berörs av tvisten och utlämnandet. Vissa åtgärder för konfidentialitetsskydd kan vara effektivare än andra, beroende på om det finns en eller flera begärande parter och/eller en eller flera parter som ska lämna ut informationen.
 - (iv) Förhållandet mellan parterna (om den part som lämnar ut informationen är en direkt konkurrent till den begärande parten³³, om parterna har pågående leveransrelationer osv.)
 - (v) Om ägarna av den information som ska lämnas ut är tredje parter i tvisten.³⁴ Tredje parters rätt till skydd av konfidentiella uppgifter i tvistemål måste också beaktas.³⁵ Den part som ska lämna ut uppgifterna kan förfoga över handlingar från tredje parter, vars innehåll kan vara konfidentiellt gentemot den begärande parten eller andra parter i förfarandet.³⁶

³² Se skäl 18 i skadeståndsdirektivet.

³³ Om parterna är direkta konkurrenter måste den valda åtgärden säkerställa att det sätt som uppgifterna lämnas ut på inte gör att parterna kan samverka eller ge en konkurrensfördel för den begärande parten.

³⁴ Den part som ska lämna ut uppgifterna behöver inte nödvändigtvis vara informationsägaren. En part kan exempelvis ha fått tillgång till information från tredje parter i ett administrativt förfarande inför kommissionen eller en nationell konkurrensmyndighet. Att parten har haft tillgång till informationen betyder inte att den äger den.

³⁵ Se särskilt artikel 5.7 i skadeståndsdirektivet: "Medlemsstaterna ska se till att den som utlämnande ansöks från ges möjlighet att yttra sig innan en nationell domstol förelägger om utlämnande enligt denna artikel."

³⁶ När det t.ex. gäller icke-konfidentiella versioner av handlingar om en datainsamlingsprocess som har utformats särskilt för att ge parterna tillgång till ärendeakten, se kommissionens yttrande av den 29 oktober 2015 enligt artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, *Sainsbury's Supermarkets Ltd mot Mastercard Incorporated m.fl.*, (C(2015) 7682 final), punkt 23, där kommissionen påpekar att det i det skedet inte var nödvändigt att ta ställning till om huruvida informationen var konfidentiell gentemot andra parter, men att de tredje parter som lämnade uppgifterna kunde invända mot att delge käranden dessa uppgifter. I yttrandet drar kommissionen slutsatsen att det faktum att Mastercard kanske är nöjda med vissa arrangemang som gjorts, såsom en grupp med tillgång till konfidentiellt material, inte nödvändigtvis innebär att de tredje parter som lämnade in upplysningarna är det. Yttrandet finns på http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf.

- (vi) Den krets av personer som har rätt att få tillgång till informationen (dvs. om utlämnande endast bör beviljas till externa juridiska ombud eller om den begärande parten, nämligen företagets företrädare, bör få tillgång till informationen).
 - (vii) Risken för att information lämnas ut av misstag.
 - (viii) Domstolens förmåga att skydda konfidentiell information under tvistemålsförfarandet och även efter det att förfarandet har avslutats. Den nationella domstolen kan besluta att en enda åtgärd inte är tillräcklig för att skydda den konfidentiella informationen, och att andra åtgärder kan behöva vidtas under förfarandets gång.
 - (ix) Andra eventuella begränsningar eller administrativa bördor i samband med utlämnandet, såsom ökade kostnader eller ytterligare administrativa åtgärder för det nationella rättssystemet, kostnaderna för de parter som lämnar ut informationen, eventuella förseningar i förfarandet osv.
33. Valet av den eller de mest effektiva åtgärderna kan dessutom vara beroende av om det finns sanktioner mot underlåtande eller vägran att vidta de åtgärder som domstolen har förelagt för att skydda konfidentiell information. De nationella domstolarna bör kunna påföra sanktioner med tillräckligt avskräckande verkan för bristande efterlevnad av skyldigheten att skydda konfidentiell information, särskilt för att undvika att parterna använder konfidentiella handlingar utanför det förfarande inom vilket de har lämnats ut.³⁷ Enligt artikel 8 i skadeståndsdirektivet ska nationella domstolar effektivt kunna påföra parter, tredje parter och deras rättsliga företrädare sanktioner.³⁸
34. Den exakta utformningen och omfattningen av sanktionerna beror på det nationella regelverket. Enligt skadeståndsdirektivet ska sanktioner för underlåtande att efterkomma ett föreläggande om utlämnande av bevis, förstörande av relevant bevisning, underlåtande eller vägran att uppfylla de skyldigheter som ålagts genom ett nationellt domstolsbeslut om skydd av konfidentiell information, och överträdelse av bestämmelsen om begränsad användning av bevis i detta kapitel omfatta möjligheten att dra slutsatser till förfång för den parten, genom att exempelvis presumera att den relevanta frågan bevisats eller att, helt eller delvis, avvisa anspråk eller invändningar, eller ålägga parten att betala rättegångskostnaderna.³⁹ Externa juridiska ombud eller sakkunniga kan även bli föremål för disciplinära åtgärder från sina yrkesorganisationer (avstängning, böter osv.).
35. Sammanfattningsvis kan valet av utlämnandeåtgärd kräva en omfattande utvärdering av ett antal olika faktorer. För att hjälpa de nationella domstolarna att göra dessa bedömningar, och även utifrån kommissionens erfarenhet av administrativa och rättsliga förfaranden, innehåller detta meddelande en översikt av de vanligaste åtgärderna. Förutsatt att de finns tillgängliga enligt medlemsstaternas

³⁷ Se t.ex. artikel 16 i direktivet om företagshemligheter, som ger möjlighet att ålägga sanktioner för alla personer som underlåter eller vägrar att efterleva åtgärder som beslutats i syfte att bevara konfidentialiteten för företagshemligheter under ett domstolsförfarande.

³⁸ Se artikel 8 i skadeståndsdirektivet. Se även skäl 33 i skadeståndsdirektivet. Det är mycket viktigt att de nationella domstolarna kan påföra sanktioner eftersom de oftast inte kan övervaka i realtid att parterna följer beslutet om utlämnande, särskilt när det gäller grupper med tillgång till konfidentiellt material.

³⁹ Artikel 8.2 i skadeståndsdirektivet.

rättegångsregler kan de användas för att skydda konfidentiell information och för att överväga vilka åtgärder som är effektivast.

B. Grupper med tillgång till konfidentiellt material

36. Grupper med tillgång till konfidentiellt material är en utlämnandeåtgärd där specificerade informationskategorier, inklusive konfidentiell information, görs tillgängliga endast för vissa kategorier av enskilda.⁴⁰

B.1 Grupper med tillgång till konfidentiellt material är ett effektivt sätt att skydda konfidentialiteten

37. Grupper med tillgång till konfidentiellt material kan vara en effektiv åtgärd för de nationella domstolarna att skydda konfidentiellt material i en rad olika omständigheter.
38. För det första kan dessa grupper vara ett effektivt sätt att säkerställa utlämnande av kvantitativa uppgifter eller mycket känslig kommersiell och/eller strategisk information som kan vara relevant för partens yrkande, men samtidigt är mycket svår att sammanfatta på ett meningsfullt sätt⁴¹, eller endast kan lämnas ut i alltför redigerade versioner⁴², vilket i sin tur innebär att den förlorar sitt bevisvärde. Genom att lämna ut handlingar i en grupp med tillgång till konfidentiellt material avslöjas relevanta konfidentiella uppgifter på ett effektivt sätt, samtidigt som den eventuella skada som ett utlämnande kan orsaka kontrolleras eller minimeras genom att tillgången till informationen begränsas beroende på omständigheterna i varje fall (typ av handlingar, parternas förhållande till varandra, gruppens sammansättning, handlingar från tredje parter osv.). I sådana situationer kan grupper med tillgång till konfidentiellt material bidra till en lämplig avvägning mellan behovet av att lämna ut information och skyldigheten att skydda konfidentiella uppgifter.⁴³
39. För det andra kan grupper med tillgång till konfidentiellt material skapa effektivitetsvinster i förfarandet, särskilt när antalet begärda handlingar är stort och parterna kan enas om en förteckning över de viktigaste handlingar som anses vara relevanta för yrkandet. Den part som ska lämna ut informationen slipper hamna i tvist om konfidentialiteten för specifika delar av informationen och domstolen behöver inte heller granska dessa, vilket minskar osäkerheten och eventuella

⁴⁰ Grupperna kallas även klubbar, beroende på jurisdiktion. Denna typ av åtgärd kan även användas i administrativa ärenden. När det gäller kommissionens förfaranden, se punkterna 96 och 97 i kommissionens tillkännagivande om bästa praxis för förfaranden som rör artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget (EUT C 308, 20.10.2011, s. 6–32, och punkt 9 i *Best Practices on the disclosure of information in data rooms in proceedings under Articles 102 and 102 TFEU and under the EU Merger Regulation*, finns på http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf. Vägledning om användning av grupper med tillgång till konfidentiellt material finns i http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf.

⁴¹ Se t.ex. OECD:s rapport av den 5 oktober 2011, *Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings*, s. 12. Se även *Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019–2020*, den 6–8 juni 2018, OECD Conference Centre, s. 4.

⁴² När det exempelvis gäller uppgifter som externa uppdragstagare samlar in från deltagarna i en kommissionsundersökning, drog kommissionen i punkt 21 i sitt yttrande i ärendet Sainsbury's mot Mastercard slutsatsen att uppgifterna inte kunde anonymiseras på ett sätt som fullständigt respekterade dataleverantörens berättigade intresse i skyddet av sin konfidentiella information.

⁴³ Se i detta sammanhang tribunalens beslut om utlämnande i en grupp med tillgång till konfidentiellt material i mål T-296/11, *Cementos Portland Valderrivas, SA mot kommissionen*, punkt 24: "[...] för att förena den kontradiktoriska principen med det som kännetecknar förundersökningsfasen då det berörda företaget varken har någon rätt att informeras om de omständigheter som kommissionen huvudsakligen lägger till grund för sin utredning eller någon rätt att få tillgång till handlingarna i målet – förordnade tribunalen genom sitt beslut av den 14 maj 2013 att det endast var sökandens advokater som fick ta del av kommissionens upplysningar samt att dessa skulle skriva under ett sekretessåtagande."

förseningar till följd av konfidentialitetsförhandlingar. Den part som ska lämna ut informationen behöver inte heller ta fram icke-konfidentiella versioner av handlingar som ska göras tillgängliga för gruppen (utom i mer begränsad utsträckning, i fall där grupper med tillgång till konfidentiellt material används som en filtreringsåtgärd).⁴⁴

40. För det tredje kan grupper med tillgång till konfidentiellt material vara en effektiv åtgärd för nationella domstolar för att minska kostnaderna för utlämnande, särskilt de ekonomiska följderna av att ålägga parterna vissa utlämnandeåtgärder. Så kan särskilt vara fallet när parternas ekonomiska situation skiljer sig åt och skillnaden i ekonomiska resurser påverkar deras möjligheter att fullt ut utöva sina rättigheter. Om parterna till exempel hamnar i en tvist om ytterligare tillgång till konfidentiella uppgifter kan de rättsliga kostnaderna för båda parterna öka betydligt. Att i en sådan situation välja att använda grupper med tillgång till konfidentiellt material kan bidra till att minska kostnaderna för utlämnandet, särskilt i fall där parterna kan enas om en förteckning över viktiga handlingar som anses vara relevanta för yrkandet.
41. För det fjärde kräver grupper med tillgång till konfidentiellt material inte nödvändigtvis fysisk hantering av informationen eller att medlemmarna i gruppen finns fysiskt närvarande på en viss plats. Så är ofta fallet när uppgifterna överförs och görs tillgängliga på elektronisk väg. Elektroniskt utlämnande har ett antal fördelar och bör därför användas när så är möjligt. Elektroniskt utlämnande sparar resurser för både domstolen och parterna, eftersom det inte krävs fysiska rum som måste reserveras endast för detta ändamål i flera dagar. Det krävs inte heller resor till olika platser eller installation av it-verktyg på dessa platser osv.
42. Grupper med tillgång till konfidentiellt material kan avslutningsvis vara en effektiv åtgärd för att undvika risken för oavsiktliga misstag (antingen mänskliga eller tekniska) som kan uppstå under redigeringen av konfidentiella uppgifter från handlingar.

B.2 Organisera grupper med tillgång till konfidentiellt material

43. Om den nationella domstolen anser att en grupp med tillgång till konfidentiellt material är en effektiv åtgärd i ett visst ärende, kan den behöva fatta beslut om vad som ska ingå i domstolsbeslutet, även om vissa aspekter redan kan ha fastställts i allmän domstolsvägledning eller andra rättegångsregler.⁴⁵ Följande delar är viktigast:
 - a. Fastställa vilken information som ska göras tillgänglig i gruppen
44. Den nationella domstolen ska fastställa specificerad information eller specificerade informationskategorier (t.ex. dokumentförteckningar) som ska göras tillgänglig i gruppen.
45. I uppföljningar till skadeståndstalan kan den information som lämnas ut i gruppen exempelvis omfatta den konfidentiella versionen av kommissionens eller den berörda nationella konkurrensmyndighetens beslut, uppgifter som den part som ska lämna ut informationen har sammanställt och lämnat till dem under det administrativa förfarandet och information som den parten har fått tillgång till under förfarandet för

⁴⁴ I en sådan situation kan den begärande partens externa ombud få granska alla begärda uppgifter i en grupp med tillgång till konfidentiellt material för att välja ut de uppgifter som den begärande parten vill få ta del av. För dessa handlingar kommer en icke-konfidentiell version att utarbetas och delges den begärande parten. I sådana fall används grupper med tillgång till konfidentiellt material i kombination med redigering av materialet.

⁴⁵ Exempel på åtgärder för att organisera förfarandet finns i Praktiska genomförandebestämmelser till tribunalens rättegångsregler, särskilt s. 34–37 om konfidentialitet (EUT L 152, 2015, s. 1, rättelse, EUT L 196, 2016, s. 56, och de ändringar som antogs den 13 juli 2016, EUT L 217, 2016, s. 78).

tillgång till handlingarna i ärendeakten, eller andra uppgifter i yrkandet från parter och tredje parter som inte deltog i det administrativa förfarandet.

46. I detta avseende kan, såsom beskrivs ovan, domstolens beslut underlättas om parterna har enats om en förteckning över viktiga handlingar som anses vara relevanta för förfarandet. Det är dock inte alltid möjligt för parterna att enas om denna typ av utlämnande, eftersom andra intressen, till exempel tredje parter intressen, kan kräva att den nationella domstolen går in. Domstolen kan därför behöva fastställa regler för utlämnandet även om parterna har samtyckt till förfarandet.

b. Gruppens sammansättning

47. Efter att ha hört parterna kan domstolen besluta om vilka medlemmar som ska ingå i gruppen med tillgång till konfidentiellt material och deras åtkomstnivå.⁴⁶
48. Medlemmarna i gruppen är oftast de personer som har rätt att granska de handlingar som lämnas ut i gruppen. Beslut om gruppens sammansättning fattas från fall till fall, och beror främst på vilken typ av information som omfattas av begäran om utlämnande.
49. Gruppens medlemmar kan vara parternas externa ombud (t.ex. externa juridiska ombud eller andra rådgivare), interna rådgivare och/eller andra företrädare för företaget.
50. När domstolen har fattat sitt beslut om gruppens sammansättning kan den behöva ange varje medlem per namn, roll eller funktion och medlemmens förhållande till parterna.⁴⁷ Domstolen kan även ange vilken domstolspersonal som ska närvara eller som har tillträde till gruppen förutom parterna, eller vid någon annan tidpunkt när det gäller fysiska grupper.

Externa rådgivare

51. Beroende på förhållandet mellan den begärande parten och den part som ska lämna ut informationen kan tillträdet till gruppen behöva begränsas till externa rådgivare. Externa rådgivare kan vara juridiska ombud, men även andra rådgivare eller sakkunniga, exempelvis revisorer, ekonomer eller finansiella rådgivare, beroende på behoven i det aktuella ärendet.
52. Det kan vara nödvändigt att begränsa tillträdet till externa juridiska ombud, eftersom interna rådgivare även kan ha andra funktioner i företaget. Interna rådgivare kan ofta, direkt eller indirekt, delta i företagets strategiska beslutsfattande. Under vissa omständigheter kan risken för att den information som lämnas ut i gruppen med tillgång till konfidentiellt material påverkar den interna rådgivarens råd till företagets chefer vid affärsbeslut vara för hög för att de ska få tillgång till vissa konfidentiella uppgifter. En sådan situation kan exempelvis uppstå om parterna i tvistemålet är faktiska eller möjliga konkurrenter och tillgången till kommersiellt känslig eller strategisk information kan ge dem en otillbörlig konkurrensfördel, om parterna har leveransförbindelser, eller om de uppgifter som ska lämnas in omfattar gällande avtal, och därför innehåller aktuell konfidentiell information.
53. Externa rådgivare deltar vanligen inte i beslutsprocesserna i det företag de företräder och har enligt ett antal medlemsstaters rättsordningar rätt att få ta del av

⁴⁶ Beslutet om gruppens sammansättning kan även ange det högsta antalet medlemmar per part.

⁴⁷ Se kommissionens yttrande i ärendet *Servier*, som citeras ovan.

företagshemligheter, strategiska planer eller andra känsliga uppgifter. Att endast ge externa rådgivare tillgång till uppgifterna kan dock innebära att parternas egen rätt till tillgång till bevisning begränsas. Domstolarna måste därför noggrant överväga den typ av handlingar som berörs av utlämnandet och endast begränsa tillgången till externa rådgivare när det anses nödvändigt och är tillåtet enligt EU-lagstiftningen (se punkt 55 om bestämmelserna i direktivet om företagshemligheter) och nationella rättegångsregler.

Interna rådgivare och/eller andra företagsföreträdare

54. I vissa situationer kan den nationella domstolen anse att det är lämpligt att interna rådgivare och/eller företagsföreträdare (t.ex. chefer eller annan personal⁴⁸) får tillträde till grupper med tillgång till konfidentiellt material. Så kan vara fallet när alla (eller delar av) de konfidentiella uppgifterna i fråga anses vara mindre kommersiellt känsliga eller om ett utlämnande till företagspersonal sannolikt inte skadar förhållandet mellan parterna.
55. Interna rådgivare och/eller andra företagsföreträdare kan också beviljas tillgång enligt en motiverad begäran från externa juridiska ombud.⁴⁹ Sådana framställningar inges när de externa juridiska ombuden anser att deras klienters intressen inte kan säkras tillräckligt om inte uppgifter i vissa handlingar (eller delar av dessa) lämnas ut till klienten. Så är exempelvis fallet om det externa juridiska ombudet inte kan bedöma om uppgifterna är korrekta eller relevanta för partens yrkande, eller om informationen är mycket teknisk eller produkt-/tjänstespecifik och det krävs branschkunskap för att göra en relevant bedömning. När det gäller tvister om olagligt förvärv, användning eller utlämnande av företagshemligheter föreskriver artikel 9.2 i direktivet om företagshemligheter att den begränsade krets av personer som har rätt att få tillgång till bevisningen ska bestå av minst en fysisk person från vardera parten.⁵⁰
56. Enligt vissa medlemsstaters rättsordningar kan det i vissa situationer även vara möjligt att ansöka om domstolens tillstånd att låta interna rådgivare eller företagsföreträdare få ta del av vissa specificerade uppgifter utan att dessa personer blir medlemmar av gruppen.
57. Interna rådgivares eller företagsföreträdares tillgång ska bedömas från fall till fall och kan vara beroende av hur nära de personer som föreslås av parterna står den verksamhet eller det verksamhetsområde som berörs av begäran eller andra sakomständigheter.
58. Beroende på gällande nationella regler och omständigheterna i det aktuella fallet kan grupper med tillgång till konfidentiellt material därför bestå av endast externa juridiska ombud eller av en blandning av externa juridiska ombud, andra externa sakkunniga (ekonomer, revisorer osv.), interna rådgivare och/eller företagsföreträdare.

Åtkomsträttigheter

59. Om gruppen med tillgång till konfidentiellt material består av externa och interna juridiska ombud och/eller företagsföreträdare kan antingen samtliga parter ha

⁴⁸ Exempelvis personer som arbetar för den begärande parten enligt anställningsavtal eller andra typer av avtal, t.ex. tjänsteavtal.

⁴⁹ För inspiration, se tillkännagivandet om tillgång till handlingar, punkt 47.

⁵⁰ Detta krav är begränsat till företagshemligheter, och kan inte utvidgas till att omfatta andra konfidentiella uppgifter.

åtkomst till alla uppgifter som lämnas ut i gruppen, eller så kan olika åtkomsträttigheter beviljas.

60. Det är möjligt att ha två åtkomstnivåer i grupperna: en inre grupp som består av externa juridiska ombud som har rätt att få åtkomst till den mest känsliga informationen, och en yttre grupp som är sammansatt av interna rådgivare och/eller företagsföreträdare som har rätt att få åtkomst till den återstående konfidentiella informationen.
61. Vid en motiverad begäran från den part som ska lämna ut handlingarna kan domstolen – beroende på de nationella förfarandena – även införa särskilda begränsningar av åtkomsten för vissa av gruppens medlemmar till vissa handlingar.
62. I vissa fall kan även administrativ personal eller stödpersonal få åtkomst till gruppen med tillgång till konfidentiellt material (exempelvis externt utlämnande på elektronisk väg eller personer som anlitas för att tillhandahålla elektroniska tekniska tjänster i en tvist), under överinseende av de andra personer som ingår i gruppen och enligt samma konfidentialitetskrav.

c. Skriftliga åtaganden från gruppens medlemmar

63. Medlemmar i grupper med tillgång till konfidentiellt material kan uppmanas att lämna in skriftliga åtaganden till domstolen om konfidentiell behandling av uppgifter som lämnas ut i gruppen.
64. Åtagandena kan exempelvis omfatta följande skyldigheter: Att inte lämna ut konfidentiell information till någon annan person än de personer som domstolen har angett som gruppmedlemmar utan domstolens uttryckliga samtycke.⁵¹ Att endast använda den konfidentiella informationen i det tvistemål som begäran om utlämnande utfärdades för. Att säkerställa att gruppens medlemmar förvarar uppgifterna på lämpligt sätt. Att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra obehörig åtkomst. Att återlämna eller förstöra eventuella kopior av handlingar som innehåller konfidentiella uppgifter. Att inte skriva ut de handlingar som finns tillgängliga i elektronisk form eller vidta åtgärder så att personerna i gruppen inte kan få åtkomst till dem från andra datorer eller apparater efter ett visst datum osv.
65. Dessa åtaganden, i synnerhet skyldigheten att inte lämna ut konfidentiell information till klienterna, kan vara mycket relevanta i jurisdiktioner där externa juridiska ombud enligt yrkesetiska eller andra regler är skyldiga att låta sina klienter få ta del av uppgifterna.
66. Om företagsföreträdare deltar i grupper med tillgång till konfidentiellt material kan de dessutom omfattas av betungande krav. Den nationella domstolen kan exempelvis besluta att den berörda personalen inte längre får arbeta inom den verksamhet som omfattas av yrkandet.

d. Logistik

67. Om grupper med tillgång till konfidentiellt material används måste domstolen fatta beslut om ett antal åtgärder som rör organisation, infrastruktur och logistik.⁵² För det första kan den konfidentiella informationen antingen lämnas ut fysiskt eller

⁵¹ Detta är ett undantag från ordinarie praxis, där en parts juridiska ombud har rätt att lämna ut information och yrkanden som har inkommit från andra parter i förfarandet till sina klienter och diskutera dem fritt.

⁵² Skyddet av konfidentiell information inom ramen för begäran om utlämnande kan kräva ändringar av domstolens ordinarie logistik- eller telematikrutiner, eller tillfälliga förfaranden inom ramen för de tillämpliga nationella rättegångsreglerna.

elektroniskt inom gruppen. Fysiskt utlämnande kan organiseras och genomföras i domstolens lokaler och under kontroll av domstolspersonal eller i parternas lokaler, utan deltagande av domstolen. Det kan handla om överlämnande av papperskopior av handlingar, men även utlämnande av bevisning i form av cd- eller dvd-skivor eller usb-minnen på en fysisk plats i domstolens eller parternas lokaler.

68. Informationen kan även lämnas ut på elektronisk väg till gruppen. I sådana fall laddas uppgifterna upp och lagras på en elektronisk plats (t.ex. ett moln) under utlämnandet, och åtkomsten till informationen skyddas med lösenord.
69. Om informationen inte lämnas ut elektroniskt i gruppen utan utlämnandet äger rum i domstolens lokaler, kan domstolen för det första behöva säkerställa att lokalerna där gruppen ges tillgång till uppgifterna är lämpliga för ändamålet, om inte de personer som ingår i gruppen får ta med sig egen utrustning.
70. För det andra får domstolen besluta hur länge utlämnandet får pågå.
71. För det tredje kan den också besluta om vid vilka tidpunkter lokalerna där utlämnandet äger rum ska vara tillgängliga (t.ex. endast under kontorstid), om domstolspersonal måste finnas närvarande i lokalerna, om man får ta med sig anteckningar och akter till lokalerna osv.
72. För att se till att den konfidentiella information som lämnas ut till parternas externa rådgivare i en grupp med tillgång till konfidentiellt material är skyddad under förfarandet, får de nationella domstolarna även kräva att parterna lämnar in både en konfidentiell och en icke-konfidentiell version av sina yrkanden (den icke-konfidentiella versionen kan t.ex. endast innehålla kvantitativa data eller anonymiserade uppgifter)⁵³, att hänvisningar till konfidentiella uppgifter endast får göras i en konfidentiell bilaga eller att andra åtgärder ska vidtas för att skydda informationens konfidentialitet.

C. Redigering

73. När de nationella domstolarna beslutar om lämpliga åtgärder för utlämnandet kan de även överväga att ålägga den part som ska lämna ut informationen att redigera handlingarna genom att ta bort de konfidentiella uppgifterna. Detta förfarande kallas redigering.
74. Redigering kan handla om att ersätta varje konfidentiell uppgift med anonymiserade uppgifter eller aggregerade siffror, ersätta strukna stycken med informativa eller meningsfulla icke-konfidentiella sammanfattningar, eller till och med helt svartmarkera de delar av handlingarna som innehåller de konfidentiella uppgifterna.
75. Den part som lämnar ut uppgifterna kan åläggas att begränsa redigeringen till vad som är absolut nödvändigt för att skydda informationsägarnas intressen. Begränsad redigering av viss konfidentiell information kan vara tillräckligt för att skydda alla konfidentiella uppgifter i en eller flera handlingar. Att redigera kunders namn, men lämna respektive mängder av levererade produkter orörda kan till exempel vara tillräckligt för att skydda konfidentialiteten.⁵⁴

⁵³ De icke-konfidentiella versionerna av yrkandena måste vara utformade så att de andra parterna kan förstå de yrkanden och den bevisning som det hänvisas till, så att de kan diskutera ärendet med sina juridiska ombud och ge dem instruktioner därefter.

⁵⁴ Tillgång till information om levererade volymer kan vara viktigt för att beräkna den skada som vållats i den lägre nivån av leveranskedjan (t.ex. den skada som indirekta kunder har lidit).

76. Redigering av relevanta uppgifter utan att ersätta dem med icke-konfidentiell text kanske inte är tillräckligt för att skapa en lämplig avvägning mellan den utlämnande partens rätt till skydd av sina konfidentiella uppgifter och den begärande partens rätt till bevisning för att styrka sitt yrkande eller försvar. Överdriven redigering av hela sidor eller avsnitt i handlingar eller hela bilagor kanske inte heller är godtagbart i förfarandet.

C.1 Redigering är ett effektivt sätt att skydda konfidentialiteten

77. Redigering kan vara en effektiv åtgärd för att skydda konfidentiell information i kategorier av handlingar när de handlingar och uppgifter som ska lämnas ut fortfarande är meningsfulla och lämpliga för att den part som begär utlämnandet ska kunna utöva sina rättigheter, trots att den konfidentiella informationen har ersatts med icke-konfidentiell text.
78. Redigering kan därför vara särskilt effektivt när den konfidentiella informationen består av marknadsuppgifter eller marknadssiffror (omsättning, vinst, marknadsandelar osv.) som kan ersättas med representativa intervall, eller när kvalitativa uppgifter kan sammanfattas på ett meningsfullt sätt.
79. Redigering kan också vara en effektiv åtgärd för att skydda konfidentiell information när endast ett begränsat antal konfidentiella uppgifter ska lämnas ut. Om det är många handlingar som måste redigeras kan det, beroende på omständigheterna i varje fall, vara lämpligare med andra utlämnandeåtgärder, med hänsyn till den tid, de kostnader och de resurser som krävs för att utarbeta icke-konfidentiella versioner.
80. Redigering av konfidentiell information från tredje parter kan också vara en effektiv åtgärd om informationsinnehavaren förfogar över information från tredje parter som kanske inte är konfidentiell för dem, men kan vara det gentemot den begärande parten.⁵⁵ Så kan till exempel vara fallet om den begärande part som kommer att få tillgång till informationen och den tredje parten är konkurrenter. I sådana situationer kan den part som lämnar ut informationen behöva inhämta tredje parter samtycke till att de konfidentiella uppgifterna lämnas ut eller ett godkännande av ett förslag till redigering.⁵⁶ De nationella domstolarna kan dock anse att redigering är en mindre effektiv lösning om begäran omfattar ett stort antal handlingar från tredje parter, eftersom detta kan komplicera samarbetet med dem.

C.2 Redigering av konfidentiell information

81. De nationella domstolarna kan, beroende på de tillämpliga rättegångsreglerna, vara mer eller mindre aktivt involverade i redigeringen. De kan övervaka och kontrollera redigeringen och vara en samtalspartner för parter och tredje parter. Alternativt kan det vara parterna som har huvudansvaret för att ta fram icke-konfidentiella versioner och/eller inhämta tredje parter samtycke till redigeringsförslagen.
82. I alla händelser kan de nationella myndigheterna finna det användbart att utfärda allmän vägledning till parterna och/eller särskild vägledning i det aktuella målet, om de nationella rättegångsreglerna tillåter detta. Sådan vägledning kan vara användbar, eftersom domstolen där kan ange det förfarande som den förväntar sig att parterna

⁵⁵ Denna situation kan uppstå om handlingar från tredje parter inte innehåller uppgifter som är konfidentiella gentemot informationsinnehavaren eller när informationsinnehavaren redan har tillgång till icke-konfidentiella versioner av handlingarna, där uppgifter som anses vara konfidentiella gentemot informationsinnehavaren har redigerats sedan tidigare.

⁵⁶ Anledningen till detta är att även om informationsinnehavaren t.ex. samtycker till villkoren för en grupp med tillgång till konfidentiellt material innebär inte det att villkoren är godtagbara för tredje parter. Se kommissionens yttrande i Sainsbury's Supermarkets Ltd mot MasterCard Incorporated m.fl. citerat ovan, punkt 23.

följer när konfidentiell information ska redigeras och tydligt ange respektive ansvarsskyldigheter.

83. För en effektiv handläggning av ansökningar om redigering kan domstolen begära att parterna gör följande:
- (i) Markera alla konfidentiella uppgifter inom hakparenteser i originalhandlingarna och märka uppgifterna på ett sätt så att de fortfarande är läsliga när beslutet om vad som ska redigeras fattas.
 - (ii) Upprätta en förteckning över alla uppgifter som föreslås för redigering (varje ord, uppgift, stycke och/eller avsnitt som ska redigeras).
 - (iii) För varje föreslagen redigering, ange skälen till varför informationen bör behandlas som konfidentiell.
 - (iv) Ersätt de redigerade uppgifterna, men inte bara med enkla angivelser som ”företagshemlighet”, ”konfidentiellt”, eller ”konfidentiell information”, utan med en informativ och meningsfull sammanfattning av de redigerade uppgifterna.⁵⁷ Vid redigering av kvantitativa uppgifter (försäljning, omsättning, vinst, marknadsandelar, priser osv.) kan meningsfulla intervall eller aggregerade siffror användas. För uppgifter om försäljning och/eller intäkter är det kanske inte meningsfullt att använda intervall som är 20 procent större än den exakta siffran. För marknadsandelar kanske det inte är användbart att använda intervall större än 5 procent, beroende på omständigheterna i målet.
 - (v) Lämna in icke-konfidentiella versioner av de berörda handlingarna, som är identiska med de konfidentiella versionernas struktur och format. Uppgifter i originalhandlingarna, såsom titlar eller rubriker, sidnummer och punktuppställningar, bör inte ändras så att den person som läser handlingen kan förstå omfattningen av redigeringen och hur redigeringen påverkar förståelsen av uppgifterna när de lämnas ut.
 - (vi) Se till att de icke-konfidentiella versioner som lämnas in är tekniskt tillförlitliga och att de redigerade uppgifterna inte kan tas fram på något sätt, inte heller med hjälp av rättstekniker.
84. När ansökan om redigering inges är det den nationella domstolen som beslutar om de föreslagna redigeringarna är godtagbara. I händelse av tvist bör domstolen kunna höra parterna och berörda tredje parter innan den fattar sitt beslut.
85. När de icke-konfidentiella versionerna av originalhandlingarna väl har redigerats kan de användas under hela tvistemålsförfarandet och behöver inte skyddas på annat sätt.

D. Utnämning av sakkunniga

86. I vissa jurisdiktioner kan de nationella domstolarna även besluta att utse en tredje part med sakkunskap på ett visst område (redovisning, finansiella frågor, konkurrensrätt, revision osv.) som får tillgång till den konfidentiella informationen på begäran. Den roll som sakkunniga som utses av domstolen spelar skiljer sig från den funktion som sakkunniga som utses av parterna fyller, som ofta anlitas i vissa jurisdiktioner för att styrka en parts yrkande eller försvar.
87. Om det är tillåtet enligt de nationella rättegångsreglerna kan sakkunniga exempelvis få i uppgift att utarbeta en meningsfull icke-konfidentiell version av de uppgifter som

⁵⁷

Se t.ex. artikel 103.3 i tribunalens rättegångsregler.

ska göras tillgängliga för den begärande parten. Alternativt, och beroende på de tillämpliga nationella rättegångsreglerna, kan en sakkunnig få i uppdrag att utarbeta ett konfidentiellt utlåtande som endast görs tillgängligt för den begärande partens externa rådgivare, och en icke-konfidentiell version av utlåtandet för den begärande parten.

D.1 Att utse sakkunniga är ett effektivt sätt att skydda konfidentialiteten

88. Att utse sakkunniga kan vara en effektiv åtgärd, för det första om de uppgifter som ska lämnas ut är mycket känsliga i ett kommersiellt hänseende och om de är kvantitativa eller tekniska (uppgifter i kommersiella rapporter, räkenskaper, kunduppgifter, tillverkningsprocesser osv.). I sådana fall kan en sakkunnig sammanställa och/eller aggregera konfidentiell information för att göra den tillgänglig för den part som begär utlämnandet.
89. Sakkunniga också vara en effektiv lösning om en av parterna begär ytterligare tillgång till konfidentiella handlingar som innehåller underliggande uppgifter. Detta kan exempelvis inträffa i skadeståndstalan, där det är nödvändigt att ha tillgång till underliggande uppgifter för att uppskatta omfattningen av det övervälrade överpriset (försäljningspriser, försäljningsvolym, rabatter, interna handlingar om prissättningsstrategier osv.).
90. I mål där ett mycket stort antal av de handlingar som ska lämnas ut rör konfidentiell information från tredje parter, kan domstolarna anse att det är effektivare att utse en sakkunnig som får tillgång till informationen och kan yttra sig om dess konfidentiella karaktär, än att börja diskutera redigeringens omfattning med parterna eller inrätta en grupp med tillgång till konfidentiellt material.

D.2 Anlitande av sakkunniga

91. Det är den nationella domstolen som utser och anlitar sakkunniga. Beroende på rättegångsreglerna kan de nationella domstolarna utse oberoende externa sakkunniga från en förteckning över ”domstolsgodkända” sakkunniga, från en förteckning över sakkunniga som föreslås av parterna osv. När den nationella domstolen utser sakkunniga kan den även, beroende på gällande rättegångsregler, behöva överväga eller besluta om vem som ska bära kostnaderna för att anlita sakkunniga.
92. När domstolen har valt en sakkunnig kan den begära att personen lämnar skriftliga åtaganden om konfidentiell behandling av de uppgifter som han eller hon behöver få tillgång till.
93. Precis som är fallet med medlemmarna i grupper med tillgång till konfidentiellt material, kan domstolen begära att sakkunniga samtycker till att inte lämna ut konfidentiell information till någon annan person än de personer som har angetts av domstolen, eller att inte göra detta utan domstolens uttryckliga samtycke, att de endast använder den konfidentiella informationen i det tvistemål som begäran om utlämnande utfärdades för, att de säkerställer att uppgifterna förvaras på lämpligt sätt, att de vidtar alla nödvändiga åtgärder för att förhindra obehörig åtkomst och återlämnar eller förstör eventuella kopior av handlingar som innehåller konfidentiella uppgifter osv.
94. Sakkunniga kan också vara skyldiga att uppge eventuella intressekonflikter som kan förhindra dem att fullgöra sin uppgift.
95. Domstolen kan dessutom ge anvisningar till de sakkunniga om vilken typ av utlåtande de ska ta fram (en sammanställning, ett utlåtande med aggregerade

uppgifter osv.), och om de ska utarbeta både en konfidentiell och en icke-konfidentiell version av utlåtandet.

96. Om en konfidentiell version av sakkunnigutlåtandet tas fram får den i allmänhet endast delges parternas externa juridiska ombud, medan parterna endast ges tillgång till den icke-konfidentiella versionen av utlåtandet. Om den nationella domstolen begränsar tillgången till den konfidentiella versionen av sakkunnigutlåtandet så att endast partens externa juridiska ombud får ta del av den, uppmanas ombudet att inte delge sin klient den konfidentiella informationen. Om parterna enligt de nationella rättegångsreglerna även får utse egna sakkunniga, kan den oberoende sakkunniga person som utsetts av domstolen ta hänsyn till detta och även ge parternas sakkunniga tillgång till bevisningen.
97. Förutsatt att parterna enligt de nationella reglerna har rätt att få ta del av en konfidentiell version av sakkunnigutlåtandet gäller även samtliga ovanstående krav angående klienternas tillgång till konfidentiell information som lämnas ut i en grupp med tillgång till konfidentiellt material i en sådan situation (se punkterna 54–57).

IV. Skydd av konfidentiell information under och efter förfarandet

98. De nationella domstolarna kan också behöva överväga hur den konfidentiella informationen kommer att användas och citeras, till exempel i skriftliga inlagor och/eller under förhandlingarna.
99. Om parternas ombud i sina skriftliga inlagor exempelvis använder uppgifter som de har fått tillgång till i en grupp med tillgång till konfidentiellt material eller uppgifter som ingår i ett konfidentiellt utlåtande, kan domstolen uppmana dem att endast hänvisa till sådana uppgifter i konfidentiella bilagor som inges tillsammans med huvudinlagorna. Om parternas ombud vill hänvisa till sådan information under domstolsförhandlingarna eller om en sakkunnig hörs om sådan bevisning kan de nationella domstolarna anordna förhandlingar inom stängda dörrar, om det är tillåtet enligt de nationella rättegångsreglerna för tvistemål.
100. Behovet av att skydda konfidentiell information kan även uppstå senare, exempelvis när domen antas, meddelas eller offentliggörs, i samband med framställningar om tillgång till domstolens handlingar eller med anledning av överklaganden. Det konfidentiella sakkunnigutlåtandet kan i själva verket ingå i domstolens akt. I sådana fall kan den nationella domstolen behöva vidta åtgärder för att skydda sådan information när tvistemålsförfarandet har avslutats, eller om förfarandet inte tillåter detta, begära att de sakkunniga endast utarbetar icke-konfidentiella versioner av sina utlåtanden.

A. Förhandlingar inom stängda dörrar

101. Enligt principen om öppen rättvisa är tvistemål vanligen offentliga⁵⁸, och de nationella domstolarna kan väga intresset av att skydda konfidentiell information mot behovet att se till att detta inte inkräktar alltför mycket på principen om öppen rättvisa.
102. De nationella domstolarna kan besluta att undanta hänvisningar till konfidentiell information vid offentliga förhandlingar eller begränsa förhandlingarna inom stängda

⁵⁸ Se artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, citerad ovan. Undantag från denna princip kan i vissa medlemsstater röra upprätthållande av allmän ordning, skydd av de grundläggande rättigheterna eller andra överordnade mål.

dörrar till de delar av rättegången då konfidentiell information kan komma att diskuteras. I detta fall måste den nationella domstolen även besluta vem som får delta i de stängda förhandlingarna. Detta beslut kan vara beroende av hur den konfidentiella informationen har lämnats ut och till vem (parternas externa rådgivare, sakkunniga, parternas företagsföreträdare osv.).

103. Domstolsförhandlingar inom stängda dörrar kan vara ett effektivt sätt att korsförhöra parterna angående konfidentiell bevisning som har lämnats ut via en grupp med tillgång till konfidentiellt material eller för att höra sakkunniga om den konfidentiella bevisning som ingår i deras utlåtanden.
104. Under den del av förhandlingarna som hålls inom stängda dörrar bör deltagandet begränsas till de externa och/eller interna företagsföreträdare som beviljades tillgång till de konfidentiella handlingarna i gruppen och (i förekommande fall) den sakkunniga som fick tillgång till informationen.

B. Offentliggörande

105. De nationella myndigheterna bör försäkra sig om att beslut och domar som kommer att offentliggöras inte innehåller konfidentiell information.
106. För att skydda parter eller tredje parter konfidentiella information kan de nationella domstolarna när de meddelar och låter offentliggöra domen överväga att anonymisera eventuell information som kan identifiera informationskällan och/eller redigera de delar av den offentliga versionen av domen som innehåller hänvisningar till konfidentiella uppgifter.⁵⁹
107. Efter det att domen har offentliggjorts kan domstolen även behöva överväga hur den ska skydda konfidentiell information i den version av domen som delges parterna, utan att det påverkar parternas rätt att överklaga.

C. Tillgång till domstolens handlingar

108. De nationella myndigheterna kan även behöva skydda konfidentiell information i samband med framställningar om tillgång till domstolens handlingar (endast domen eller hela akten), om så är möjligt enligt de nationella rättegångsreglerna.
109. Domstolarna kan besluta att begränsa tillgången, antingen till delar av akten (avslå begäran om tillgång till handlingar som har lämnats ut i en grupp med tillgång till konfidentiellt material, sakkunnigutlåtanden, förhandlingsprotokoll, den konfidentiella versionen av de skriftliga inlagorna osv.) eller hela akten. De nationella domstolarna kan i synnerhet behöva besluta att en icke-konfidentiell version av förhandlingsprotokollet ska ingå i domstolshandlingarna eller att viss information nämns under förhandlingarna utan att tas till protokollet.
110. När domstolen beslutar om den ska begränsa tillgången helt eller delvis, kan den behöva överväga vem det är som begär tillgång till domstolshandlingarna. Domstolen kan exempelvis behöva ta hänsyn till att de personer som begär tillgång är verksamma på samma marknad eller inom samma bransch som parterna i tvistemålet (konkurrenter till parterna, affärspartner osv.), vilka kan ha ett särskilt intresse av att få tillgång till domstolshandlingarna efter det att förfarandet avslutats.
111. Om omfånget av den konfidentiella informationen är stort och åtgärder som t.ex. grupper med tillgång till konfidentiellt material beslutades under rättegången kan domstolen, beroende på tillämpliga nationella rättegångsregler, anse att det är mer

⁵⁹ Se även artikel 9.2 c i direktivet om företagshemligheter.

effektivt att helt sekretessbelägga sina handlingar under en viss period i stället för att behöva gå igenom hela akten och avskilja de kategorier av handlingar eller handlingar som kan göras tillgängliga när domen har avgetts från de handlingar som inte kan göras tillgängliga.